

LUNDS
UNIVERSITET

Socialhögskolan

Kandidatuppsats (SOPA63)

VT16

"The hatred of pedophiles isn't about protecting kids":

En kvalitativ textanalys av självidentifierade pedofilers bloggar

Författare: Terese Andersson

Handledare: Anders Östnäs

ABSTRACT

Author: Terese Andersson

Title: "The hatred of pedophiles isn't about protecting children": A qualitative content analysis on self-identified pedophiles blogs.

Supervisor: Anders Östnäs

Assessor: Tove Harnett

The aim of this studie was to examine how self-identified pedophiles describes pedophilia, and it's linkage to child sexual abuse, on their blogs. There are currently limited research on self-identified pedophiles, which means that pedophiles outside clinical- and criminal settings are not being represented in the available research. These individuals are valuable for the research of pedophilia, because they may be able to contribute to the knowledge of what makes some pedophiles sexually abuse children while others do not.

In order to studie self-identified pedophiles perspective on pedophilia and how it is linked to child sexual abuse I performed a qualitative content analysis on a total of five different blogs written by self-identified pedophiles. To get the full content of their perspective on pedophilia I took an inductive approach, where I begun the studie without a theory with the intention of letting the data produce the theory. The result showed that all except one individual described thinking of pedophilia as a sexual orientation instead of a psychiatric disorder, as well as describing the origin of their pedophilia similar to the origin of gender-specific sexual orientations. They also described risk – and protective factors that are similar to the risk- and protective factors for criminality in general rather than specifically to pedophilia and child sexual abuse. In addition to this they also described experiences of stigmatization and consequences of this being a higher risk of offending due to the internalized thoughts that they are evil people, who are doomed to offend sooner or later.

Key words: Pedophilia, Self-identified pedophiles, Child sexual abuse, stigmatization.

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Problemformulering	1
1.2 Syfte och frågeställningar	2
1.3 Bakgrund	3
1.3.1 Begrepp	3
1.3.2 Bloggar som forskningsobjekt	3
2. Kunskapsläget	3
2.1 Pedofili och sexuella övergrepp mot barn	4
2.2 Stigmatisering av pedofiler	7
2.3 Pedofili som sexuell läggning	9
3. Teori	9
3.1 Stigmatteori	9
3.2 Stämplingsteori	11
4. Metod	11
4.1 Metodmässiga överväganden	12
4.2 Metod för analys	12
4.2.1 Kvalitativ innehållsanalys	12
4.2.2 Utförande	12
4.3 Metodens förtjänster och begränsningar	13
4.4 Urval och datainsamling	13
4.4.1 Analysmaterialet	14
4.5 Metodens tillförlitlighet och äkthet	15
4.5.1 Trovärdighet	15

4.5.2 Äkthet	16
4.6 Etiska överväganden	17
5. Analys	19
5.1 Uppkomsten av pedofili	19
5.1.1 Upptäckten av pedofili	19
5.1.2 Orsaken till uppkomsten av pedofili	20
5.2 Upplevelser av att leva med pedofili	22
5.2.1 Allmänna upplevelser	22
5.2.2 Upplevelser av stigmatisering	24
5.3 Pedofili som sexuell läggning	25
5.4 Riskfaktorer för pedofiler att begå sexuella övergrepp mot barn	27
5.4.1 Tankesätt	27
5.4.2 Psykisk ohälsa	27
5.4.3 Riskfaktorer orsakade av stigmatisering	28
5.5 Skyddsfaktorer för pedofiler för att inte begå sexuella övergrepp mot barn	29
5.5.1 Socialt stöd	29
5.5.2 Medvetenhet om risksituationer	30
5.5.3 Hitta ett lämpligt sätt att få utlopp för sina sexuella begär	31
5.6 Sammanfattning	31
6. Avslutande diskussion	34
7. Referenser	36

1. Inledning

1.1 Problemformulering

I Motion 2015/16:3168 till riksdagen vill man att dömda sexförbrytare skall registreras i ett särskilt register på livstid, samt ha kontinuerlig kontakt med frivården livet ut. Man argumenterar även för att de som har begått sexuella övergrepp mot barn skall förbjudas *all* kontakt med barn med särskild omprövning (Riksdagen, 2015, s. 1). Motionen speglar synen på sexförbrytare i allmänhet och personer som begår sexuella övergrepp mot barn i synnerhet. Sexuella förbrytare som har begått sexuella övergrepp mot barn ses som den värsta typen av brottslingar och den allmänna inställningen är att dessa individer är och alltid kommer att vara en fara för samhället. Majoriteten av befolkningen skulle förmodligen önska att man bara kunde låsa in dessa individer på livstid eftersom man inte vill ta risken att de begår samma brott igen.

Pedofili är en psykiatrisk diagnos som är definerad i Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders som ett ihållande sexuellt intresse för prepubertala barn. Det sexuella intresset yttrar sig i återkommande sexuella fantasier, begär och/eller involverandet av sexuella aktiviteter med barn upp till 13 år. Ytterligare ett kriterium för diagnosen är att individen måste ha upplevt ett signifikant lidande på grund av detta eller ha agerat på sina sexuella begär (Houtepen, Sijtsema & Bogaerts, 2016, s. 48). Det har varit svårt att fastställa hur många av de som begår sexuella övergrepp mot barn som är pedofiler och studier som har gjorts har därför ett varierande resultat. Baserat på det man vet idag kan man dock säga att 30-70 % av de som begår sexuella övergrepp mot barn kan diagnosteras med pedofili (Eher, Olver, Heurix, Schilling & Rettenberger, 2015, s. 571), vilket innebär att långt ifrån alla som begår sexuella övergrepp mot barn är pedofiler. Då väldigt få pedofiler som inte har begått sexuella övergrepp mot barn väljer att gå ut med sin pedofili öppet vet man dock inte hur många pedofiler som faktiskt *inte* begår sexuella övergrepp mot barn. Idag används dock begreppet pedofil ofta felaktigt som ett samlingsuttryck för individer som begår sexuella övergrepp mot barn och ungdomar.

Även om långt ifrån alla som begår sexuella övergrepp mot barn är pedofiler så är pedofili viktigt att studera när det kommer till forskning om sexualbrott mot barn. Det är ett faktum att en riskfaktor för att begå sexuella övergrepp mot barn är ett sexuellt intresse för prepubertala barn (Thornton, 2013, s. 62) och man vet även att pedofiler som begår sexuella övergrepp mot barn i genomsnitt begår 10 gånger fler sexuella övergrepp än de som inte kan klassas som pedofiler (Hall & Hall, 2007, s. 458). De flesta studier på pedofili är gjorda på individer som antingen befinner sig i en klinisk miljö eller inom kriminalvården. Detta innebär att de som studeras har begått sexuella

övergrepp mot barn (Seto, 2004, s. 323). Det finns ett stort studeringsvärde i de personer som inte befinner sig inom dessa miljöer och som istället är självidentifierade pedofiler, men på grund av synen på pedofili är dessa individer svåra att få tag på, då de inte frivilligt vill ge sig till känna (Seto, 2004, s. 324).

Börje Svensson (2012, s. 48) menar i sin bok *De mest hatade – Om pedofiler och andra sexualbrottslingar* att stor uppmärksamhet har lagts på hur man skall kunna bota pedofiler. Han ställer sig här frågande till varför just pedofiler måste botas och varför det inte räcker med att de inte begår sexuella övergrepp mot barn (Ibid). Om pedofili inte går att bota är det viktigt att istället ta reda på hur man kan hindra att pedofilin leder till sexuella övergrepp mot barn.

Det forskningsglapp på självidentifierade pedofiler som finns idag innebär att självidentifierade pedofiler som inte begår sexuella övergrepp mot barn inte blir representerade. Dessa individer är värdefulla forskningsobjekt eftersom de skulle kunna ge en bredare kunskap om pedofili, samt för att få en ökad kunskap om vad som gör att vissa pedofiler begår sexuella övergrepp mot barn medan andra inte gör det. Det finns ett antal självidentifierade pedofiler som har valt att blogga öppet om sin pedofili och sitt val att inte begå sexuella övergrepp mot barn och syftet med den här uppsatsen är att undersöka hur dessa pedofiler beskriver pedofili dess koppling till sexualbrott mot barn. Längre trodde man att kvinnor inte kunde begå sexuella övergrepp mot barn, men idag vet man att även kvinnor kan begå sådana brott (Elliott, Eldridge, Ashfield & Beech, 2010, s. 595). Det är dock betydligt färre kvinnor som rapporteras för sexuella övergrepp mot barn, och inom befintlig forskning väljer man oftast att skilja dessa brott åt. Jag har därför valt att begränsa min undersökning till att endast inkludera män.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med undersökningen är att undersöka hur självidentifierade pedofiler beskriver pedofili, och dess koppling till sexuella övergrepp mot barn, på sina bloggar.

Frågeställningar:

- Hur beskrivs uppkomsten av pedofili i bloggarna?
- Hur beskrivs upplevelserna av att leva med pedofili i bloggarna?
- Vilka riskfaktorer för pedofiler att begå sexuella övergrepp mot barn beskrivs i bloggarna?
- Vilka skyddsfaktorer för pedofiler att begå sexuella övergrepp mot barn beskrivs i bloggarna?

1.3 Bakgrund

1.3.1 Begrepp

De centrala begreppen i den här uppsatsen är pedofili och självidentifierade pedofiler och mitt syfte under det här avsnittet är att ge en kort, inledande presentation av dessa begrepp. En närmare beskrivning av pedofili kommer även under avsnittet tidigare forskning.

Pedofili

Pedofili är en psykiatrisk diagnos som är definerad i Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders som ett ihållande sexuellt intresse för prepubertala barn. Det sexuella intresset yttrar sig i återkommande sexuella fantasier, begär och/eller involverandet av sexuella aktiviteter med barn upp till 13 år. Ytterligare ett kriterium för diagnosen är att individen måste ha upplevt ett signifikant lidande på grund av detta eller ha agerat på sina sexuella begär (Houtepen, Sijtsema & Bogaerts, 2016, s. 48). 30-70 % av de som begär sexuella övergrepp mot barn kan diagnosteras med pedofili (Eher, Olver, Heurix, Schilling & Rettenberger, 2015, s. 571)

Självidentifierade pedofiler

Självidentifierade pedofiler är individer som själva anser att de har pedofili, men som inte har fått en diagnos.

1.3.2 Bloggar som forskningsobjekt

Sveningsson, Lövheim och Bergquist (2003, s. 41), som har skrivit om kvalitativa metoder för forskning på internet, menar att en blogg kan beskrivas som en dagbok på internet. Bloggar är egentligen webbsidor som är organiserade på ett särskilt sätt, och det oftast är tydligt att webbsidan i fråga är just en blogg. En webbsida klassas som en blogg om den innehåller daterade inlägg. Webbsidan skall gärna uppdateras regelbundet med nya, daterade inlägg och när nya inlägg läggs till läggs de gamla i arkiv, tillgängliga för att läsas om igen (Ibid). En blogg håller ofta ett visst tema och skrivs oftast av en person, men de kan i stort sätt skrivas av hur många personer som helst (Sveningsson, Lövheim & Bergquist, 2003, s. 42).

2. Kunskapsläget

Min uppsats innehåller de två centrala temana pedofili och sexuella övergrepp mot barn och jag har därför valt att ge en översikt i kunskapsläget om dessa. Eftersom dessa två teman ofta går ihop med

varandra inom forskning kommer de presenteras tillsammans. Jag kommer även ha en separat presentation av den forskning som finns om stigmatisering av pedofiler, samt om pedofili som sexuell läggning, då dessa har varit teman som har uppkommit under analysen.

Den forskning som finns på pedofili idag består till stor del av studier utförda på pedofiler inom kriminalvården eller inom kliniska miljöer. Den kvalitativa innehållsanalys jag har gjort är dock utförd på bloggar skrivna av självidentifierade pedofiler och jag har därför valt att inkludera den begränsade forskning som ändå finns om självidentifierade pedofiler.

2.1 Pedofili och sexuella övergrepp mot barn

Houtepen, Sijtsema och Bogaerts (2016, s. 48) intervjuade självidentifierade pedofiler i syfte att utöka kunskapen kring pedofilers attraktion till barn, samt om risk- och skyddsfaktorer för icke kliniska pedofiler att begå sexuella övergrepp mot barn.

Houtepen, Sijtsema och Bogaerts (2016, s. 60) studie visade att de flesta individer upptäcker sin sexuella attraktion till barn i puberteten och att attraktionen sedan håller sig stabil över hela livet. Deltagarna i studien beskrev förutom den sexuella attraktionen även romantiska känslor för barn, samt en vilja att delta i sociala aktiviteter med barn, vilka enligt studien även skall minska risken för att begå sexuella övergrepp mot barn (Ibid).

Studien visade även att en riskfaktor som många deltagare beskrev var tidiga erfarenheter av sexuella beteenden med underåriga. Dessa tidiga, sexuella erfarenheter tros påverka individernas tankesätt om barn som sexuella varelser. Dessa fynd tillsammans med tidigare forskning, med samma indikationer, tyder på att det sexuella intresset för barn socialiseras genom erfarenheter (Ibid). Houtepen, Sijtsema och Bogaerts (2016, s. 61) benämner psykiska problem, såsom ångest och depression, som riskfaktorer som behöver identifieras och åtgärdas tidigt. De menar även att stigmatiseringen av pedofiler är missgynnande då det leder till att de inte kan få den hjälp de behöver, samt till att de inte kan vara öppna med sin pedofili till andra. De menar att det hade varit en skyddsfaktor att kunna berätta för andra, då det skulle leda till en större känsla av acceptans, samt att andra individer hade kunnat bidra som en slags social kontroll och utmana pedofilernas olämpliga tankesätt (Ibid).

Studien syftade även till att undersöka hur individer med pedofili hanterar sin attraktion till barn.

Sammantaget fann Houtepen, Sijtsema och Bogaerts att det generellt fanns två stora problem med att hantera sin pedofili, där det första handlar om att acceptera att man har en attraktion till barn och den andra handlar om att ge utlopp för sin sexuella upphetsning på ett lämpligt sätt (Houtepen, Sijtsema och Bogaerts, 2016, s. 60).

Hall och Halls (2007, s. 457) artikel syftar till att ge en översikt över den forskning som finns på de olika typerna och kategorierna av pedofili, över statistik om sexuella övergrepp mot barn och barnpornografi, samt över teorier om vad som gör att en individ utvecklar ett sexuellt intresse för barn.

Hall och Hall (2007, s. 459) delar i artikeln in pedofiler i olika subgrupper. Först delas individerna in i två grupper, där den ena gruppen endast är attraherad av barn och den andra är attraherad både av barn och av vuxna. De delar även in pedofiler i olika subgrupper beroende på vilken preferens på kön de har: pojkar (homosexuell pedofili), flickor (heterosexuell pedofili) eller båda två (bisexuell pedofili (Ibid).

Artikeln presenterar de teorier som finns om vad som gör att individer utvecklar pedofili. Den första teorin är baserad på forskning som antyder att det finns neurologiska skillnader mellan individer med pedofili och den generella populationen, personer på anstalt, samt andra sexförbrytare. Forskningen visar att pedofiler har lägre intelligens (denna indikation är dock omtvistad), försämrade kognitiva förmågor, neuroendokrina skillnader, samt avvikelser i hjärnan. Man har även funnit att pedofiler ofta även har impulskontrollstörningar, vilket indikerar tidiga störningar i hjärnans utveckling (Hall & Hall, 2007, s. 463).

Hall och Hall (2007, s. 462) menar att det är svårt att fastställa särskilda personlighetsdrag för pedofiler på grund av de olika subgrupperna som finns. Studier har dock visat att pedofiler i hög utsträckning upplever känslor av underlägsenhet, ensamhet, låg självkänsla, depression och känslomässig omognad, samt svårigheter med interaktion med andra vuxna. Det är även vanligt att pedofiler har upplevt andra psykiska störningar, såsom ångeststörning och depression, eller personlighetsstörning någon gång under livet (Ibid).

Man redovisar även teorier för vilka sociala faktorer och faktorer i miljön som ökar risken för att begå sexuella övergrepp mot barn. Den största riskfaktorn är enligt tidigare forskning att individen själv har blivit utsatt för sexuella övergrepp som barn. Pedofiler själva har rapporterat miljörelaterad

stress som en faktor som ökar begäret att begå sexualbrott mot barn (Hall & Hall, 2007, s. 464).

I Socialstyrelsens expertrapport (Svedin, 2000) presenteras orsaker och risker för sexuella övergrepp mot barn. I rapporten presenteras både riskfaktorer för förövaren, för barnet och för barnets miljö, men jag kommer endast återge det som är av relevans för de här uppsatsen, vilket är riskfaktorer för förövaren.

Vid riskfaktorer för förövaren har Socialstyrelsen lagt ett fokus på pedofili och de presenterar Finkelhorns fyrfaktor modell rörande pedofilen och dennes läggning. Dessa faktorer har ett hierarkiskt förhållande till varandra och för att en pedofil skall begå sexuella övergrepp mot barn måste samtliga fyra faktorer vara uppfyllda. Den första (1) faktorn är att individen skall känna ett känslomässigt utbyte av barn. Personen trivs i barns sällskap och känner sig jämlik med dem, och dragningen till barn och behov av att umgås med dem har således inget med det sexuella intresset att göra (Svedin, 2000, s. 8). Den andra (2) faktorn är att individen har ett sexuellt intresse för barn. Orsakerna bakom det sexuella intresset för barn har varit svår att urskilja, men tidigare undersökningar tyder på att de som begår sexuella övergrepp mot barn har haft tidigare sexuella kontakter i barndomen jämfört med andra grupper, vilket stödjer de psykologiska förklaringsmodellerna om felinläring. Man menar här att tidig inläring genom betingning eller identifiering sig med förövaren kan leda till att en individ utvecklar ett avvikande sexuellt beteende och att denne senare begår sexuella övergrepp mot barn. Den tredje (3) faktorn är att individen känner sig hämmad att utveckla en djup och varaktig relation med en vuxen partner. Pedofilen känner här sig osäker och rädd inför utvecklingen av en varaktig relation med en vuxen partner och väljer till följd av detta att istället att få utlopp av sin sexualitet mot ett barn (Svedin, 2000, s. 9). Den fjärde (4) faktorn är att individen måste bryta sina inre spärrmekanismer för att inleda de sexuella kontakterna med barn. Man menar här att det dessutom måste finnas brister i de psykologiska spärrarna för att pedofilen skall agera på den sexuella dragningen till barn. Man har försökt förklara dessa brister med individualpsykologiska förklaringar, såsom impulskontrollstörning, senilitet eller mental retardation, men även om man har funnit stöd för detta på individuell nivå har man funnit lågt stöd på gruppnivå. Man har även försökt hitta förklaringen i situationsbetingade faktorer, där man menar att olika typer av personlig stress kan leda till att individen bryter sina inre spärrmekanismer (Svedin, 2000, s. 9-10).

Svedin (2000, s.10) presenterar även Finkelhorns teori om andra faktorer som har betydelse för att ett sexuellt övergrepp mot ett barn skall fullföljas. Det första villkoret är att individen måste vara

motiverad till att begå ett sexuellt övergrepp mot ett barn. Den andra är att personen måste övervinna de inre spärrmekanismerna för att motivet skall bli handling. Det tredje villkoret är att individen måste övervinna de yttre hinder som kan finnas för att det sexuella övergreppet skall kunna äga rum. Det fjärde, och sista, villkoret är att personen måste övervinna det eventuella motståndet som barnet kan göra vid försöket att initiera en sexuell handling (Ibid).

2.2 Stigmatisering av personer med pedofili

I Sara Jahnke och Juergen Hoyers (2013) forskningsöversikt om stigmatisering av personer med pedofili presenteras forskningen på stigmatisering av pedofili. I artikeln presenteras forskning på både attityder gentemot pedofili, terapeuters villighet att behandla personer med pedofil, samt pedofilers upplevelser av stigma.

En av studierna som presenteras undersökte individers attityder gentemot pedofiler, och fann bland annat att 58 % ansåg att pedofiler är onda. 79 % höll inte med om att pedofiler är galna, men endast 21 % uppgav att de trodde att pedofili går att behandla. 68 % av deltagarna trodde att pedofiler som begår sexuella övergrepp mot barn har högre återfallsrisk än andra förbrytare. Man fann även att endast 11,8 % av deltagarna ansåg att pedofiler inte nödvändigtvis begår sexuella övergrepp mot barn. De egenskaper som deltagarna tillskrev pedofiler var endast negativa och inkluderade egenskaper såsom inte normala (7,8 %), kriminella (9,8 %), psykiskt sjuka (15,7 %) och äckliga (9,8 %) (Jahnke & Hoyers, 2013, s.174).

I två studier som undersökte diskriminering av pedofiler fann man i den ena att deltagarna var mindre villiga att interagera med personer diagnoserade med pedofili än med personer med någon annan diagnos, förutom med personer med antisocial personlighetsstörning. I den andra studien fann man även en ovillighet från professionella psykoterapeuter. 12,8 % uppgav att de skulle vara villiga att behandla personer som har begått sexualbrott, medan endast 4,7 % uppgav att de var villiga att behandla personer med pedofili och endast 3,5 % en villighet att behandla personer som har begått sexuella övergrepp mot barn. Av de som uppgav varför de inte var villiga att behandla dessa individer uppgav 20 % att det är på grund av okunskap, 13,3 % att deras fokus inte låg på psykoterapi, 13,3 % att det är på grund av deras negativa känslor gentemot gruppen, 13,3 % att det är på grund av tidigare negativa erfarenheter med gruppen och 11,7 % att de tvivlar på motivationen hos de individer som är aktuella för behandling.

Jahnke & Hoyers (2013, s.174) menar att pedofiler i högre utsträckning än i andra grupper

rapporterar olika former av psykisk ohälsa, samt självmordsförsök, men säger även att det inte har gått att avgöra om den psykiska ohälsan beror på pedofilin i sig eller om det är ett resultat av stigmatiseringen av pedofili. Jahnke och Hoyers (2013, s. 177) fann tre studier som undersökte självidentifierade pedofilers upplevelser av stigmatisering. Den första studien visade att 91 % av deltagarna antingen har haft seriösa självmordstankar, haft planer på att begå självmord eller har försökt begå självmord, varav 67 % svarade att de inte har kunnat prata med någon annan om det. Studien visade även att 82 % av deltagarna ansåg att pedofiler skulle vinna på att få professionell hjälp, men att 56 % uppgav att de inte själva skulle söka hjälp för problem relaterade till sin pedofili och att 88 % inte ansåg att professionella har en god förståelse om pedofili. 46 % uppgav dessutom att de inte tror att professionella skulle bemöta dem etiskt, med respekt (54 %), fördomsfritt (62 %) eller att de skulle hålla sekretessen (51 %) (Ibid).

I den andra gruppen i studien uppgav 58 % att de har velat få professionell hjälp för problem relaterad till sin pedofili, men att de inte har vågat på grund av rädsla för den professionella skall reagera negativt, missförstå deras problem eller rapportera dem. 40 % rapporterade att det var något som de hade hört eller läst en professionell säga som gör att de har dragit sig för att söka hjälp, vilka majoriteten angav var relaterat till stigmatisering. 48 % (samt 37 % som var osäkra) uppgav att de hade upplevt negativa konsekvenser, såsom depression, låg självkänsla, självmordsförsök och isolation, på grund av att de inte hade sökt professionell hjälp. Av de som hade sökt professionell hjälp uppgav 67% att de hade hoppats på att få hjälp med sin självbild, med att hantera stigma (60 %) och med hur de skall leva med sin pedofili i samhället (57 %). De som hade sökt professionell hjälp svarade dock att de professionella som de hade träffat mindre ofta (51 %, 30 %, respektive 33 %) hade försökt hjälpa dem med dessa problem, utan istället hade fokuserat på att försöka hjälpa dem med att kontrollera sina sexuella begär (45 %) och att minska den pedofila attraktionen (43 %). Pedofiler som har haft erfarenhet av frivillig, respektive manderad behandling har uppgett att de har blivit konfronterade med stereotypa och felaktiga fördomar (43 % respektive 67 %), som till exempel att pedofilen måste ha eller ha haft sex med barn, och de rapporterade även att dessa fördomar har gjort det svårt att ta till sig behandlingen (Ibid).

I en annan studie undersöktes pedofilers känslor gentemot sin pedofili. Majoriteten av pedofilerna rapporterade negativa känslor, såsom upprörd (27 %), frustrerad (17 %), förvirrad (14 %), ledsen (6 %), skamsen (5 %) och bitter (4 %). Vissa rapporterade dock även positiva känslor, såsom glad och stolt. Studien visade dock att känslorna gentemot pedofilin snarare var orsakad av samhället än av pedofilin i sig (Ibid).

2.3 Pedofili som sexuell läggning

Michel C. Seto (2012) har skrivit en artikel där han diskuterar frågan om huruvida pedofili bör klassas som en sexuell läggning eller inte. Han menar att huruvida det är en sexuell läggning eller inte är en viktig fråga för forskning, för klinisk praxis och för socialpolitiken. För att se hur pedofili förhåller sig till andra sexuella läggningar gör han en jämförelse mellan hur pedofili ter sig och hur könsspecifika sexuella läggningar ter sig (ibid).

De jämförelsepunkter Seto (2012, s. 232) använder, och som han menar är viktiga aspekter av en sexuell läggning, är ålder för uppkomst, sexuellt och romantiskt beteende och stabilitet över tiden. När det kommer till ålder för uppkomst av pedofilin visar den begränsade andel tidigare studier att många pedofiler, i likhet med andra, könsspecifika sexuella läggningar, rapporterar en tidig uppkomst av sin sexuella läggning till barn (Seto, 2012 s. 233). Seto (Ibid) menar även att pedofili har stora likheter med andra sexuella läggningar när det kommer till sexuella och romantiska beteenden, då tidigare forskning visar att pedofiler i stor utsträckning även får ett emotionellt utbyte från barn, både genom sexuella aktiviteter och genom umgänge med barn. Slutligen menar Seto (Ibid) att pedofili, i likhet med andra sexuella läggningar, är livslångt och att det inte går att behandla bort den sexuella attraktionen till barn.

3. Teori

Eftersom väldigt lite forskning på pedofili har gjorts på självidentifierade pedofiler, och då jag vill fånga de självidentifierade pedofilerna bakom bloggarnas perspektiv, har jag valt att gå in i forskningen utan en teori. Under analysens gång fann jag mönster i beskrivningarna och två teorier växte fram: Teorin om stigma och Stämplingsteorin. Båda teorierna beskriver liknande fenomen, men jag har valt att använda båda då de belyser olika delar av individernas beskrivelser.

Stigmateorin belyser individernas beskrivningar av upplevelser av att leva med stigmat pedofili, och Stämplingsteorin syftar istället till att förklara hur stämplingen påverkar individerna i riktning att begå sexuella övergrepp mot barn. Under den här delen av uppsatsen kommer jag presentera dessa teorier.

3.1 Stigmateori

Goffman (1963) har skrivit om stigma och de stigmatiserades identiteter. Enligt Goffman (1963, s. 13) kan ett stigma beskrivas som ett attribut som är till stor nackdel för personen som har det, men

han menar att det inte är attributet i sig som gör det till ett stigma, utan hur andra reagerar på det. Det finns tre olika sorters stigma: Fysiska stigma, karaktärsstigma och stigma kopplade till religion, ras och nationalitet (Goffman, 1963, s. 14).

Personer som bär på ett stigma brukar ha liknande erfarenheter när det kommer till att upptäcka att de bär på ett stigma, samt liknande erfarenheter i hur deras självbild förändrades i och med upptäckten av stigmatiseringen (Goffman, 1963, s. 45). Goffman (Ibid) menar att denna insikt sker i två initiala faser, där individen i den första fasan lär sig om de normalas syn på ett visst stigma och där individen i den andra fasan inser att denne bär på stigmat och konsekvenserna av att bära på det.

De personer som inte bär på ett stigma benämns av Goffman som *de normala* och dessa personer har en viss attityd om de som bär på stigmat och reagerar på vissa sätt emot dem. Han menar att man tenderar att se på de stigmatiserade som omänskliga och att samhället diskriminerar dem på ett sätt som gör att deras livsmöjligheter blir mindre (Goffman, 1963, s. 15). Man tenderar även att använda särskilda termer för att beskriva stigmat utan att tänka på termens egentliga betydelse, samt tillskriva personen andra negativa attribut (Goffman, 1963, s. 15-16).

Enligt Goffman (1963, s. 40-41) finns det två olika personer som en stigmatiserad individ kan få socialt stöd från. Den första är dennes *egna*, som är de individer som bär på samma stigma som personen själv och den andra är de *visa*, som är normala personer som accepterar och känner sympati inför den stigmatiserade (Ibid).

Enligt Goffman (1963, s. 12) har en individ två sociala identiteter: *virtuell social identitet* och *faktisk social identitet*, och han menar att dessa identiteter kan skilja sig åt. Den virtuella sociala identiteten är den identitet som innehåller de kategorier och attribut som individen karaktäriseras som. Den faktiska sociala identiteten är den identitet som istället innehåller de faktiska kategorier och attribut som personen innehar (Ibid). En individ med ett synligt eller känt stigma kan inte undvika andra personers reaktioner på det och de är *misskrediterade*. När en individs stigma är osynligt, och därför inte nödvändigtvis måste bli en del av dennes virtuella sociala identitet, är de istället *misskredibla* och personen står då med valet att berätta för andra om sitt stigma, och riskera de konsekvenser som kommer med det, eller att hålla stigmat hemligt (Goffman, 1963, s. 57). De som väljer att hålla stigmat hemligt använder olika tekniker för att hålla informationen okänd för andra, och en sådan teknik är att eliminera de tecken på stigmat som skulle kunna avslöja det (Goffman, 1963, s. 114). Istället för att eliminera dessa tecken är en annan strategi att presentera

dessa tecken som tecken på ett annat, bättre attribut (Goffman, 1963, s. 117). När stigmat är svårt att hålla hemligt kan individen sträcka sig till att inte gå in i nära relationer med andra individer, i syfte att undvika att spendera mycket tid med andra för att undvika att hamna i situationer där hemligheten skulle kunna avslöjas (Goffman, 1963, s. 122).

3.2 Stämplingsteori

Det finns ett antal stämplingsteoretiker som har skrivit om stämplingens betydelse för avvikande beteende och samtliga har gemensamt att de anser att definitionen av en individ har stor betydelse för dennes självbild och beteende.

Frank Tannenbaum (1938) är en av de tidigaste stämplingsteoretikerna och har skrivit boken *Crime and the community*, där han beskriver sin teori om stämpling. Enligt Tannenbaum sker det en skiftning där samhället övergår ifrån att definiera en individs handlingar som onda till att definiera individen som ond och oföränderlig. Individen övergår då även till att inse att denne är definierad som annorlunda från andra individer i samhället, och påbörjar en process där denne börjar identifiera sig med den grupp vars beteende han definieras som. Individen blir då ond, eftersom denne är definierad som ond och inte blir trodd när denne är god (Tannenbaum, 1938, s. 17-18). Defineringen av personen som ond leder till isolation och individen tvingas då socialisera med andra individer som definieras likadant (Tannenbaum, 1938, s. 20).

Howard S. Becker (2006) är en av de mest kända stämplingsteoretikerna och har skrivit om sin teori om stämpling i boken *Utanför: Avvikandets sociolog*. Becker (2006, s. 22) menar att avvikande beteende skapas av samhället genom att utforma regler, för vilka regelbrytningarna anses vara avvikande. När en individ bryter mot dessa regler definieras denne som *utanförstående* och ses på av andra som en person som man inte kan lita på kan följa samhällets regler (Becker, 2006, s. 17). Becker (2006, s. 22) menar även att samhället har en tendens att se alla personer som bryter mot en viss regel som en homogen grupp men argumenterar för att detta är felaktigt, bland annat på grund av att stämpling inte sker felfritt och då individer som därför inte har begått något regelbrott även stämplas.

4. Metod

Under det här avsnittet kommer jag beskriva och redovisa utförandet av min studie. När jag påbörjade studien lät jag mig influeras av Grounded theory, men gick under studiens gång ifrån det

då jag fann stora kopplingar mellan individernas beskrivningar och Stigma- och Stämplingsteori. Jag behöll dock ett induktivt tillvägagångssätt, där jag ämnade att låta forskningen generera teorin.

4.1 Metodmässiga överväganden

Jag har valt att använda mig av en kvalitativ metod, där min insamlade data analyseras utifrån en kvalitativ innehållsanalys. Vid kvalitativ forskning är man oftast ute efter att beskriva och/eller att förklara och undersökningarna innefattar ofta mycket deskriptiva detaljer (Bryman, 2002, s. 26), vilket mitt syfte och mina frågeställningar kräver. Kvalitativ innehållsanalys innefattar flera varierande typer av tillvägagångssätt och är en flexibel metod för analys av data. Vilket tillvägagångssätt man väljer beror på valet av analysmaterial och på den teoretiska utgångspunkten (Hsieh & Shannon, 2005, s. 1277). Då den tidigare forskningen och teorier om pedofili är begränsade, och då jag ämnar att fånga de självidentifierade pedofilernas perspektiv, har jag valt att använda mig av ett induktivt tillvägagångssätt. Vid ett induktivt angripssätt utgår forskaren inte från en teori i sin forskningen, utan teorin blir istället resultatet av forskningen. Forskaren kan vilja inhämta mer data efter en teoretisk reflektion av den redan insamlade informationen i syfte att bekräfta den teori som datan har genererat (Bryman, 2002, s. 22).

4.2 Metod för analys

4.2.1 Kvalitativ innehållsanalys

Min data består av text från självidentifierade pedofilers bloggar och den insamlade datan analyseras utifrån kvalitativ innehållsanalys. Kvalitativ innehållsanalys är en av de vanligaste metoderna för analys av data inom kvalitativ forskning och innebär att man söker efter bakomliggande teman i materialet. Hur forskaren går tillväga för att finna dessa teman redovisas oftast inte, men de teman som forskaren finner i sitt material brukar presenteras, genom t.ex. Korta citat från dokumentet (Bryman, 2002, s. 368).

4.2.3 Utförande

Analysen skedde parallellt med datainsamlingen, då jag påbörjade analysen av de första tre bloggarna för att sedan komma fram till att jag behövde mer data för att kunna verifiera de mönster som jag kunde urskilja från datan från de första tre bloggarna.

Analysen utfördes genom att först koda materialet. Jag började med att dela upp datan i de första tre bloggarna i kategorier som motsvarar mina frågeställningar: Beskrivelser av uppkomsten av

pedofili, beskrivelser av upplevelser av att leva med pedofili, beskrivelser av riskfaktorer för pedofiler att begå sexuella övergrepp mot barn, samt beskrivelser av skyddsfaktorer för pedofiler att begå sexuella övergrepp mot barn. Jag jämförde sedan data från de olika bloggarna och delade sedan in datan i mindre kategorier utifrån de mönster som hade börjat bildas. Under första genomgången av materialet i de första tre bloggarna fann jag även ett mönster av beskrivningar av pedofili som en sexuell läggning, och delade därför in dessa beskrivningar i en egen kategori. Jag gick sedan igenom materialet ytterligare en gång och lade denna gången ett fokus på de kategorier och mönster jag funnit under den första genomgången. Efter den andra genomgången av materialet kände jag att jag behövde mer material för att kunna bekräfta de mönster och kategorier jag fann i de första bloggarna och jag letade mig vidare till två ytterligare bloggar skriva av självidentifierade pedofiler. Jag gick sedan igenom materialet på dessa två bloggar på samma sätt som på de första, varpå jag fann samma mönster som i de första tre bloggarna. Jag lade sedan fokuset på det kodade materialet och fortsatte analysen av det, samt kopplade det till tidigare forskning och till de två teorier jag fann som ett mönster i datan.

4.3 Metodens förtjänster och begränsningar

Vissa vetenskapliga inriktningar menar att det som inte kan mätas på ett objektivt sätt inte är kunskap, medan andra menar att allt är kontextbundet och att vi måste söka kunskap subjektivt (Blom, Morén & Nygren, 2013, s. 35). Kvalitativa metoder har ofta kritiserats för att vara just subjektiva, då forskaren omedvetet kan sätta fokus på vad som intresserar denne (Bryman, 2002, s. 269). Även om jag kommer försöka låta forskningen styra mig, och inte tvärtom, så kommer min undersökning såklart inte kunna bli helt objektiv, vilket är en av begränsningarna med mitt val av metod. Kvalitativa metoder har även kritiserats för att ha en bristande transparens, med otydligheter om vad forskaren egentligen har gjort och hur (Bryman, 2002, s. 271). Jag kommer försöka vara så transparent som möjligt med hur jag har gått tillväga med undersökningen, urvalet och analysen. Det är dock svårt att redogöra för alla val man gör under en kvalitativ studie, och detta är även en begränsning med mitt val av metod som jag är medveten om. Forskningsresultat från kvalitativa studier är svåra att generalisera (Bryman, 2002, s. 270). Inte heller det resultat jag får av min undersökning kommer kunna generaliseras, men det ser jag inte som en direkt begränsning eftersom detta inte är min syfte med studien.

4.4 Urval och datainsamling

Under min undersökning har jag använt mig av fler än ett sorts urval, men har låtit urvalet styras av

ett teoretiskt urval. Teoretiskt urval görs i syfte att hitta kategorier och se hur dessa kan kopplas samman till en teori (Bryman, 2002, s. 290). Vid det teoretiska urvalet pågår insamlingen av data, kodningen och analysen samtidigt och forskaren bestämmer sig under tiden om vilken information denne skall samla in härnäst.

Jag utgick ifrån början på tre utvalda bloggar skrivna av självidentifierade pedofiler, varav den ena bloggen är en samlingsblogg som självidentifierade pedofiler kan skriva inlägg på. Samtliga bloggar hämtades från en hemsida som syftar till att stödja pedofiler som gör ett aktivt val att inte begå sexuella övergrepp mot barn. Mitt urval var här baserat på ett bekvämlighetsurval, vilket innebär att en forskare väljer de personer som finns tillgängliga (Bryman, 2002, s. 114).

Anledningen till ett sådant urval beror ofta på att individerna som är av intresse för forskaren är svåra att få tag på, och inom kvalitativ forskning på grund av att representativitet inte är lika viktig som inom kvantitativ (Bryman, 2002, s. 313). Det finns få självidentifierade pedofiler som väljer att vara öppna med att de är pedofiler och än färre som väljer att blogga öppet om det, och jag har därför gjort mitt urval baserat på vad som har funnits tillgängligt.

Under analysen av materialet i de tre första bloggarna kände jag fortfarande att jag behövde mer material på vissa punkter av min undersökning för att uppnå en någorlunda teoretisk mättnad. Dels ville jag ha möjlighet att eventuellt upptäcka fler kategorier och relationer mellan kategorier och dels ville jag samla in mer information i syfte att verifiera de teorier som hade börjat utvecklas. Jag valde därför att inhämta mer material och den resterande insamlingen av information skedde då genom ett snöbollsurval. Snöbollsurval är ett sorts bekvämlighetsurval som innebär att forskaren via de redan utvalda urvalsobjekten letar sig vidare till andra eventuella urvalsobjekt (Bryman, 2002, s. 115). Via de första utvalda bloggarna kunde jag leta mig vidare till ytterligare två bloggar genom att de som skrev på dessa bloggar refererade till dessa bloggar och personer i sina inlägg.

4.4.1. Analysmaterialet

Mitt analysmaterial har bestått av fem bloggar skrivna av självidentifierade pedofiler. Bloggarna skiljer sig åt i hur länge de har varit uppsatta, hur ofta de uppdateras och hur många inlägg som finns på dem. Då alla förutom en av individerna som skriver på bloggarna är anonyma är uppgifter om vilka de är begränsade, men personerna är engelsktalande och de som uppger vilket land de kommer ifrån kommer ifrån USA. Samtliga bloggar är även fortsatt aktiva vid tiden för datainsamlingen. Nedan kommer jag göra en kort presentation av bloggarna inför den kommande analysen, samt i syfte att ge en överblick över mitt materials omfång och aktualitet. För att

bloggarna skall kunna särskiljas i analysen kommer de benämnas Blogg 1-5.

Blogg 1

Personen bakom bloggen är i 60-års åldern och kommer ifrån USA. Bloggen består av 102 inlägg spridda över perioden juli 2014 - maj 2016.

Blogg 2

Personen bakom Blogg 2 är den enda som har valt att inte vara anonym. Personen är i 40-års åldern och kommer ifrån USA. Bloggen består av 94 inlägg spridda över perioden oktober 2015 – maj 2016.

Blogg 3

Bloggen är en samlingsblogg för olika självidentifierade pedofiler att skriva på och består av 30 inlägg spridda över perioden oktober 2015 - maj 2016.

Blogg 4

Personen bakom bloggen är i 20-års åldern och kommer ifrån USA. Bloggen består av 12 inlägg, samtliga skrivna i maj 2016.

Blogg 5

Personen bakom bloggen är i 40-års åldern och vart individen kommer ifrån är okänt. Bloggen består av 11 inlägg spridda över perioden oktober 2015 - maj 2016.

4.5 Metodens tillförlitlighet och äkthet

Forskning har traditionellt bedömts utifrån kriterierna reabilitet och validitet (Bryman, 2002, s. 257). Man har emellertid kommit fram till att kvalitativ forskning bör bedömas utifrån andra kriterier, nämligen *trovärdighet* och *äkthet*.

4.5.1 Trovärdighet

Undersökningens trovärdighet delas upp i fyra delkriterier, vilka har sin motsvarighet i den kvantitativa forskningens bedömningskriterier. Den första delkriteriern är *tillförlitlighet* som innebär att undersökningen har utförts regelrätt, samt att forskaren bekräftar att denne har uppfattat det studerade rätt genom att delge studiens deltagare om resultatet, så kallat *respondentvalidering*. Ett

annat sätt är *triangulering*, som innebär att man använder flera metoder eller datakällor (Bryman, 2002, s. 258). Vid internetforskning kan vissa krav vara svåra att tillämpa då källan för den insamlade datan kan vara svår att få tag på (Sveningsson, Lövheim och Bergquist, 2003, s. 178-180). Jag har på grund av svårigheten att få tag på de som skriver på bloggarna inte kunnat kontakta dessa personer för att bekräfta att jag har uppfattat deras blogginlägg rätt. Min undersökning innefattar dock fler än en datakälla då jag dels kommer inhämta data från fler än en blogg, och därav från fler än en person.

Det andra och tredje kriteriet är *överförbarhet* och *pålitlighet*, som innebär att forskaren gör en detaljerad beskrivning av det som studeras i syfte att andra skall kunna avgöra om resultatet är överförbart till andra kontexter och situationer, respektive där en fullständig och åtkomlig redogörelse av alla steg i forskningsprocessen skall ha gjorts, så att kvaliteten av processen skall kunna granskas. Uppsatsen innehåller en fullständig beskrivning av både det som har studerats och av alla steg i forskningsprocessen, samt motiveringen till dessa val. Detta kommer tillåta andra att bedöma om resultatet är överförbart och att kvalitetssäkra processen.

Det sista kriteriet är *möjligheten att styrka och konfirmera*, då forskaren är medveten om att det inte går att vara fullständigt objektiv men säkerställer att denne inte medvetet har låtit egna värderingar påverka forskningen. (Bryman, 2002, s. 260-261). Som jag nämnde tidigare är det omöjligt att hålla sig helt objektiv, men jag har så gott jag kan försökt att inte låta mina värderingar styra forskningen.

4.5.2 Äkthet

Metodes *äkthet* bedöms utifrån de fem delkriterierna rättvis bild, ontologisk autencitet, pedagogisk autencitet, katalytisk autencitet och taktisk autencitet. För kriteriet *rättvis bild* bedömer man om undersökningen ger en tillräckligt rättvis bild av den studerade gruppens perspektiv (Bryman, 2002, s. 262). Genom att gå igenom samtliga blogginlägg på de respektive bloggarna, samt genom att ha försökt fånga upp det som jag har uppfattat att personerna som bloggar anser är väsentligt, har jag försökt ge en så rättvis bild av materialet som möjligt.

De andra och tredje kriterierna är *ontologisk autencitet* och *pedagogisk autencitet*, som handlar om hurvida undersökningen hjälper deltagarna till en bättre förståelse av den kontext som har studerats, respektive om det hjälper deltagarna att få bättre förståelse för hur andra upplever samma miljö. Det fjärde och femte kriteriet handlar om *katalytisk autencitet* och *taktisk autencitet*, om hurvida undersökningen har gjort att deltagarna kan göra förändringar respektive om de har fått större

möjligheter att vidta de åtgärder som krävs för förändring (Ibid). Då undersökningen inte kommer innebära kontakt med källorna till min insamlade data kommer den inte bidra till något av det ovannämnda.

4.6 Etiska överväganden

År 1990 antog Humanistisk- samhällsvetenskapliga forskningsrådet forskningsetiska principer för humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning. Än idag är samma forskningsetiska principer gällande för Vetenskapsrådets krav på humanistisk- samhällsvetenskaplig forskning. Inom sådan forskning är det viktigt att ta hänsyn till dessa forskningsetiska principer då de syftar till att skydda de individer som forskningen berör – det så kallade *individskyddskravet*, som innebär att individer skall skyddas mot fysisk och psykisk skada, kränkning och förödmjukelse. Individskyddskravet måste alltid vägas mot *forskningskravet*, som handlar om att forskning är viktigt för individers och samhällets utveckling (Vetenskapsrådet, 2002, s. 5). Sveningsson, Lövheim och Bergquist (2003, s. 175) menar dock att internetforskning har väckt nya frågor om forskningsetik och om hurvida samma regler kan tillämpas på forskning på internet.

Individskyddskravet kan sammanfattas i fyra huvudkrav. Det första är *Informationskravet*, som innebär att uppgiftlämnare och undersökningsdeltagare skall informeras om undersökningens syfte och om villkoren för deras deltagande (Vetenskapsrådet, 2002, s. 7). Det andra huvudkravet är *Samtyckeskravet*, som innebär att uppgiftlämnare och undersökningsdeltagare måste samtycka till sin medverkan i undersökningen och att de har rätt att avbryta sin medverkan när som helst utan någon påverkan eller påtryckningar (Vetenskapsrådet, 2002, s. 9). Både informationskravet och samtyckteskravet kan vara svåra att tillämpa vid forskning på internet då det kan vara svårt att få tag på de personer som berörs av forskningen för att informera och få samtycke (Sveningsson, Lövheim och Bergquist, 2003, s. 178-180). Enligt Sveningsson, Lövheim och Bergquist (2003, s. 185) finns det två variabler man måste fundera över när man skall avgöra om de etiska kraven går att avstå ifrån: hurvida internetmiljön är offentlig och om informationen är känslig. Då jag gör en kvalitativ innehållsanalys av blogginlägg både med och utan tydlig informationskälla skulle det vara svårt för mig att kontakta personerna bakom dem för att informera och be om samtycke. Personerna som har berörts av forskningen har dock valt att skriva inlägg som är öppna för allmänheten att läsa, det vill säga miljön är offentlig. Informationen på bloggarna skulle jag säga är relativt känslig, vilket gjorde att jag fick tänka efter en extra gång, men då bloggarna har ett tydligt syfte om att få ut det budskap som ges i inläggen är de medvetna om att andra kommer att ta del av den. Sveningsson, Lövheim och Bergquist (2003, s. 177) menar även att individskyddskravet väger mindre tungt i forskning där

individerna inte kan identifieras. Att de har valt att vara offentliga och att de har ett syfte att få ut bloggans budskap, samt då individerna kommer vara helt oidentifierbara, talar för att man kan bortse ifrån informationskravet och samtyckeskravet.

Det tredje huvudkravet är *Konfidentialitetskravet*, som innebär att personuppgifter skall hanteras med största möjliga konfidentialitet, samt förvaras så att obehöriga inte kan ta del av dem (Vetenskapsrådet, 2002, s. 12). Sveningsson, Lövheim och Bergquist (2003, s.) menar att Konfidentialitetskravet ofta kan vara lättare att ta hänsyn till vid internetforskning, då man oftast inte vet vilka personerna som forskningen görs på är. Majoriteten av personerna bakom blogginläggen har valt att vara anonyma från början, men de personuppgifter som jag har tagit del av och all information jag har samlat in har hanterats med största möjliga konfidentialitet och har förvarats så att obehöriga inte har kunnat ta del av dem. All identifierbar information i materialet har tagits bort vid redovisningen av resultatet och jag har även valt att inte skriva ut hemsidan jag hittade bloggarna genom, då det skulle leda till att bloggarna indirekt skulle bli identifierbara.

Det fjärde, och sista, huvudkravet är *Nyttjandekravet*, som innebär att den information som samlas in under undersökningen endast får användas i den aktuella forskningen (Vetenskapsrådet, 2002, s. 14). Nyttjande kravet kommer följas och den information som jag har samlat in kommer endast användas i den aktuella forskningen.

Vid forskning har man makten att benämna och kategorisera, vilket ofta kan innebära stora etiska svårigheter (Andersson & Swärd, 2009, s. 242). Något jag även har fått ta ställning till är hur jag skall benämna den grupp jag vill undersöka. Valet att benämna gruppen "pedofiler" var inte något självklart eller enkelt val för mig av ett flertal anledningar. En anledning är att ordet "pedofil" är ett väldigt laddat ord som är associerat med väldigt mycket negativa känslor och attityder. En annan anledning är att jag personligen inte tror på användandet av benämningar (speciellt inte av negativ art) som definerar individer, då dessa definitioner har en tendens att kunna internaliseras hos individen och kan påverka dem negativt. Andersson och Swärd (2008, s. 242) bemöter problematiken med benämningar och avslutar med ett citat av C Wright Mills som menar att även omskrivningar kan orsaka problem och att det klokaste är att skriva precis vad man menar på ett sådant sätt att andra förstår det, och att man då kan kontrollera benämningens laddningar. En av anledningarna till att jag slutligen valde att använda mig av benämningen "pedofil" av anledningen att det är ett vedertaget ord som alla kommer förstå. Den största anledningen till mitt val är dock att gruppen själv benämner sig själva som "pedofiler", förmodligen i syfte att minska stigmatiseringen

av ordet, och jag därför anser att det vore etiskt fel att ta ifrån dem sin egna benämning.

5. Analys

I det här avsnittet kommer min analys av den insamlade datan att presenteras. För tydlighetens skull har jag valt att dela upp analysen i rubriker som representerar mina frågeställningar. Då jag även fann ett starkt mönster av beskrivningar av pedofili som en sexuell läggning har jag även valt att ha en separat rubrik för det.

5.1 Uppkomsten av pedofili

Uppkomsten av pedofili beskrivs i bloggarna dels i individernas upplevelser av *hur* de upptäckte sin pedofili och dels i spekulation om *varför* pedofilin uppkom.

5.1.1 Upptäckten av pedofili

Seto (2012, s. 233) menar att pedofili har stora likheter till könsspecifika sexuella läggningar och att en av dessa likheter är just att pedofiler rapporterar en tidig uppkomst av sin sexuella läggning till barn. Tidigare forskning av självidentifierade pedofiler visar att de flesta upptäcker sin sexuella attraktion till barn i puberteten och att attraktionen sedan håller sig stabil över hela livet (Houtepen, Sijtsema och Bogaerts, 2016, s. 60). Liknande beskrivningar finner man i bloggarna, där individerna beskriver att de upptäckte sin pedofila attraktion i sin tidiga tonår, men att de till en början inte hade ett ord för sin attraktion. Vissa av individerna på bloggarna beskriver upptäckten av den pedofila attraktionen som snabb och plötslig, medan andra beskriver hur attraktionen utvecklades eller upptäcktes gradvis. De som upptäcker pedofilin gradvis beskriver upptäckten som en insikt i att åldern på de individer som de är attraherade av inte har ökat med sin egna ålder. På Blogg 3 beskrivs det såhär:

Imagine growing up and suddenly realizing that the people you are attracted to haven't quite aged with you for the past few years, desperately hoping for it to just be a phase that will soon pass, only to realize a couple of years down the road that it's not the case, and that you are—in fact—a pedophile.

De som beskriver en upptäckt av pedofilin som gradvis har dock skiljt på själva *uppkomsten* av pedofilin och på *upptäckten*, och menar att attraktionen alltid har varit där men att det blev tydligt att attraktionen inte var "normal" då ålderskillnaden mellan dem själva och dem de blev attraherade av blev för stor. På Blogg 3 beskrivs det såhär:

I knew I was a pedophile by the time I was 14 years old, because when I was younger than that I was still pretty much attracted to children my own age—perhaps there were younger children I was attracted to, but you think

of those as odd cases and the age difference wasn't that big anyway. I have spoken with others who knew by the time they were *as young as 11 years old*, because they were attracted to much younger children. Every adult pedophile was once a child, and at some point they had their moment of realization—sometimes sudden, sometimes gradual.

Liksom i denna individs beskrivning av upptäckten av sin pedofila attraktion så beskriver vissa även att de först trodde att det var en fas som de trodde skulle gå över. På Blogg 5 beskrivs uppkomsten av den pedofila attraktionen, som även är riktad till pojkar, som plötslig. Personen beskriver att han tidigare endast hade haft ett intresse för tjejer, men att detta intresse även försvann i och med att det pedofila attraktionen för unga pojkar uppkom:

As many of you who already know my story are aware, when I was about 13 and a half, I started developing an attraction to younger boys that came seemingly out of nowhere. Before that, I was only turned on by women and same-aged girls. Not only turned on by, but sexually obsessed with. Most of the molestation and sexual bullying I endured at the hands of older kids as a boy had been done by females, and it led to a hypersexuality that I'm certain isn't healthy for a preteenage boy. However, up to that point, not once had my premature obsession with sex and pornography been directed towards males at all. As the 13.5 year old me rapidly discovered his attraction to younger boys, he found his attraction to females disappear completely and almost immediately."

De individer som beskriver en uppkomst av pedofil attraktion till pojkar har även gemensamt att de beskriver att de först trodde att de var homosexuella, men att de senare insåg att så inte var fallet då de pojkar de var intresserade av var yngre än vad de var. På blogg 3 beskrivs upptäckten som en två-stepsprocess:

For me particularly it was a *two-phase process*: I am sexually attracted to boys, so before I realized I was a pedophile I had to come to terms with the fact that I recognized those feelings towards other boys and not girls. This was over thirty years ago—I remember liking other boys as far back as when I was eight years old... That continued for a number of years. It wasn't until I was around fourteen years old that I started to realize that the majority of boys I was attracted to were quite younger than me, often as young as *seven or eight years old*... I can confidently say that when I was fourteen I already knew I was a pedophile; I just didn't know there was a word for it.

För de personer som har en attraktion till pojkar var det alltså två upptäckter: först att de var attraherade av individer av samma kön och sedan att de var attraherade av betydligt yngre individer.

5.1.2 Orsaken till uppkomsten av pedofilin

Tidigare forskning av pedofili visar starka indikationer till en koppling mellan pedofili och tidiga sexuella erfarenheter, både i form av frivillig sexuell aktivitet med jämnåriga och sexuella övergrepp från vuxna (Houtepen, Sijtsema och Bogaerts, 2016, s. 60)(Hall & Hall, 2007, s. 464). Samma antydan till koppling finner man i beskrivningarna av individernas spekulationer till varför

pedofilin uppkom, där samliga individer beskriver någon form av tidig introduktion till sex som de tror har påverkat uppkomsten av pedofilin. De tidiga sexuella upplevelserna som beskrivs i bloggarna är allt ifrån frivilliga sexuella aktiviteter med jämnåriga till sexuell mobbning från andra barn och sexuella övergrepp utförda av vuxna. På Blogg 5 beskriver individen, som utsattes för sexuell mobbning av andra barn, det såhär:

I come from a background of childhood sexual abuse and bullying. I won't get into the details of that too much, because then this would get too long. I will say that I was never the victim of an adult pedophile offender though. Most of the molestation and abuse I was subject to came at the hands of older kids in my neighborhood... I know the experiences I had as a child were sexually traumatic, and had a profound impact on my sexual and emotional development.

Han menar alltså här att den sexuella mobbningen han utsattes för som ung påverkade hans sexuella och känslomässiga utveckling. Houtepen, Sijtsema och Bogaerts (2016, s. 60) menar att de tidiga, sexuella erfarenheterna skapar ett tankesätt om barn som sexuella varelser och att det sexuella intresset för barn socialiseras genom dessa erfarenheter. En annan individ, som utsattes för sexuella övergrepp från en vuxen bekant skriver "I was conditioned from an early age to be a pedophile ", och menar att hans pedofili blev inlärt från en väldigt tidig ålder. Han beskriver de sexuella övergreppen som otraumatiska, att han inte nödvändigtvis tyckte om övergreppen men att han tyckte om intimiteten med förövaren. Han skriver att han vid den ålder förmodligen mer identifierade sig med sin förövare än med andra offer. På Blogg 5 drar individen slutsatsen att dennes prefererade åldersgrupp är direkt kopplat till den ålder han själv var i när hans tidiga sexuella trauma ägde rum:

As an aside, how strange is it that my sexual attraction to children just happens to be only to children who are in the age range where my own childhood sexual trauma took place? .. Starts at 7 or 8, ends at 12 or 13. The same age-range my abuse occurred at. Fucked huh?

Individen på Blogg 2 som beskriver att han utsattes för sexuella övergrepp av vuxna i sin barndom vill dock poängtera att även om det han utsattes för troligtvis påverkades hans sexuella utveckling, så tror han inte att det kan stå som ensam orsak till hans utveckling av pedofili:

My official position is that it likely played a role in the ultimate development of my sexuality but that, in itself, it was probably not the cause. But I really don't know. I base my perspective on a number of events in my life that I remember as being significant to my early sexual development.

På samtliga bloggar beskriver alltså personerna att deras tidiga introduktion till sex har varit en bidragande faktor till att de blev pedofiler, men man kan urskilja skillnader i hur hög grad de anser att dessa erfarenheter har påverkat utvecklingen av pedofili.

5.2 Upplevelser av att leva med pedofili

Upplevelserna av att leva med pedofili som beskrivs i bloggarna är många och består till stor del av beskrivningar av dåligt mående på grund av pedofilin och medvetenheten om samhällets syn på pedofiler, samt internalisering av dessa åsikter om pedofiler hos individerna.

5.2.1 Allmänna upplevelser

I bloggarna beskrivs upplevelser av ambivalens. Alla beskriver en stark sexuell attraktion till barn, men samtidigt ett starkt motstånd mot sexuella övergrepp mot barn. På Blogg 1 börjar individen sin blogg med att skriva "Child sexual abuse is wrong. Just plain wrong. Dead wrong" och fortsätter sedan beskriva sina starka åsikter mot sexuella övergrepp mot barn. Efter att ha gjort det lägger han sedan till: "Those views would not be in the least bit remarkable if I weren't also romantically and sexually attracted to small girls.". Han, liksom de andra som skriver på bloggarna, beskriver alltså två motstridiga känslor inom sig. En annan motstridighet de beskriver att de upplever är att de å ena sidan verkligen tycker om att umgås med barn, vilket individen på Blogg 1 beskriver såhär: "I enjoy the company of small children a lot -- spending time with them is one of my favorite things.". Å andra sidan beskriver de samtidigt att de undviker att vara i barns närhet, som en person på Blogg 3 beskriver såhär:

Many pedophiles choose to avoid being around children for a variety of reasons, ranging from a concern that they will offend—a *self-inflicted* doubt instilled by the internalization of the prevailing and stigmatizing narrative that all pedophiles are child molesters or *ticking time bombs* waiting to explode—to a *paranoia* that others will find out about them if they look a little too long or awkwardly at a child, to simply wanting to avoid the pain of unrequited love, which can be hard to bear.

I Hutepen, Sijtsema och Bogaerts (2016, s. 60) studie beskrev deltagarna, utöver den sexuella attraktionen för barn, även ett romantiskt intresse samt en vilja att delta i sociala aktiviteter med barn. De beskriver alltså romantiska känslor för barn och att de tycker om att umgås med dem, men att de inte vågar på grund av en internaliserad tro om att de förr eller senare kommer begå sexuella övergrepp mot barn. Denna internaliserade tro leder till att de inte vågar vara i närheten av barn, på grund av rädsla för att de skulle kunna begå sexuella övergrepp mot dem. De beskriver även, liksom individen ovan, en rädsla för att deras pedofili skall upptäckas av andra.

På samtliga bloggar beskrivs även upplevelser av att antingen tidigare ha mått dåligt på grund av pedofilin eller att fortfarande må dåligt på grund av den. Alla beskriver någon form av depression som de lider eller har lidit av. Såhär beskriver personen på Blogg 5 hur hans mående påverkas av

pedofilin:

We all know you can not cure pedophilia. Even therapists who've been treating pedos for years will tell you that. You can not cure it, you can only hope to contain it. I already contain it, but that doesn't mean it doesn't torment me on a daily basis. Sexual attraction to children is a curse of the worst order. It drives me to drink, it drives me to hate my life, and it has nearly driven me to suicide more times than I can count.

Även tidigare forskning har visat att pedofiler i högre utsträckning än i andra grupper rapporterar olika former av psykisk ohälsa och självmordsförsök, men man har inte kunnat avgöra om den psykiska ohälsan beror på pedofilin i sig eller om det är ett resultat av stigmatiseringen av pedofili (Jahnke & Hoyers, 2013, s.174). Personen ovan betonar också det faktum att pedofili inte går att bota, vilket Seto (2012, s. 233) även menar är en annan liknelse pedofili har med könsspecifika sexuella läggningar.

Enligt Goffman (1963, s. 122) kan individer som bär på ett stigma använda olika tekniker för att dölja det för andra. En av teknikerna som används när stigmat är svårt att hålla hemligt är, enligt Goffman, att individen väljer att inte gå in i nära relationer med andra individer. Detta görs i syfte att undvika att spendera mycket tid med andra då personer då kan undvika att hamna i situationer där hemligheten skulle kunna avslöjas (Ibid). I bloggarna beskrivs upplevelser av svårigheter med relationer till andra vuxna, där samtliga beskriver större eller mindre problem med relationer till vuxna partners. Två av individerna beskriver att de även känner attraktion till vuxna, men majoriteten beskriver alltså antingen en låg attraktion till vuxna eller en exklusiv attraktion till barn och att det är vara svårt att ha en vuxen partner på grund av detta. Individen bakom Blogg 5, som enbart är attraherad av barn, beskriver sina svårigheter med relationer till vuxna partners såhär:

I have no sexual attraction to adult women at all. I am not necessarily sexually turned off by them but I'm not interested either. Besides, being in sexual situations with them is extremely uncomfortable and triggering. I can't handle it, and I want to run for the hills.

Individen bakom Blogg 1 som även känner attraktion till vuxna beskriver att det är möjligt för en pedofil att ha vuxna partners om det finns en attraktion, även om den är låg. Han presenterar dock ett annat problem som uppstår även om attraktionen till vuxna finns där, nämligen om individen skall berätta för sin potentiella partner om sin sexuella attraktion till barn eller inte:

Some pedophiles might think that it's morally OK to enter a relationship with this secret, but that keeping the secret would limit their own satisfaction and trust too much. Others might think it's morally OK if they really could keep the secret, but have doubts about whether they could keep their attraction hidden for decades. Both these groups of pedophiles too will remain single.

Bristen på sexuell attraktion till vuxna är alltså, enligt den här individen, inte det enda som hindrar

pedofiler från att ha vuxna partners, utan även att individerna gör ett aktivt val att inte gå in i nära relationer med andra vuxna på grund av att de känner att de måste hålla sin pedofili hemlig.

5.2.2 Upplevelser av stigmatisering

I bloggarna beskrivs mycket upplevelser av stigmatisering och att alla pedofiler dras över en kant, då de stämplas som personer som begår sexuella övergrepp mot barn. Howard (2006, s. 22) menar även att samhället har en tendens att se alla personer som bryter mot en viss regel som en homogen grupp men argumenterar för att detta är felaktigt, bland annat på grund av att stämpling inte sker felfritt och då individer som därför inte har begått något regelbrott även stämplas. Individerna som skriver på bloggarna beskriver just att de upplever att de och andra pedofiler är missförstådda. De beskriver hur samhället ser pedofili som synonymt med sexuella övergrepp mot barn och därmed stämplar dem utan att de faktiskt har begått sexuella övergrepp mot barn, det vill säga utan att de faktiskt har brutit mot någon regel. På Blogg 3 beskrivs det såhär:

They will always think of pedophiles as inherently dangerous and untrustworthy people that have irresistible urges to violently rape children and that derive pleasure from their suffering.

Enligt Goffman (1963, s. 15-16) tenderar andra personer att tillskriva personer som bär på ett stigma andra negativa attribut (Goffman, 1963, s. 15-16). På bloggarna beskriver individerna att det inte spelar någon roll ifall de har begått sexuella övergrepp mot barn eller inte, då samhället ändå alltid kommer se på dem som personer som antingen har eller kommer begå sådana övergrepp. De har alltså tillskrivits andra negativa attribut, såsom att de begår sexuella övergrepp mot barn och att de är farliga. Såhär beskriver personen på Blogg 2 det:

Even if there is zero evidence that we have ever abused a child, the going assumption for many people is that we are guilty until proven innocent, and given that a lot of those people also feel we are doomed to offend .

På bloggarna beskrivs det även hur dessa upplevelser av stigma påverkar individerna. Ett stycke som väl sammanfattar hur olika individer har beskrivit på bloggarna att pedofiler påverkas av samhällets syn på dem har beskrivits på Blogg 3 som följande:

It is incredibly common among pedophiles to suffer a wide range of mental issues due to this. They internalize the blind hatred directed towards every person that is attracted to children and develop intense feelings of self-loathing and severe depression. In addition, they can develop anxiety disorder and paranoia, living in constant fear of being discovered, rejected and hated by those that are supposed to love them unconditionally.

De är väl medvetna om hur samhället ser på pedofiler och denna syn internaliseras hos dem, och får därmed även individerna att tycka så om sig själva. Samtliga individer har dessutom beskrivit tidiga upplevelser av internaliserade tankar om att vara en tickande bomb – tankar om att eftersom de är

pedofiler så kommer de förr eller senare begå sexuella övergrepp mot barn. Så här beskriver individen bakom Blogg 5 tankarna när han upptäckte sin pedofili:

For the first year or so of knowing and understanding that I was a pedophile, I was terrified that I was doomed to become a child molester. Surely prison awaited me some day.

Enligt Goffman (1963, s. 57) kan en individ med ett synligt eller känt stigma inte undvika andra personers reaktioner på det och dessa personer blir då *misskrediterade*. När en individs stigma är osynligt, och därför inte nödvändigtvis måste bli en del av dennes virtuella sociala identitet, är de istället *misskrediabla* och personen står då med valet att berätta för andra om sitt stigma, och riskera de konsekvenser som kommer med det, eller att hålla stigmat hemligt (Goffman, 1963, s. 57).

Pedofili är inte ett synligt stigma och då självidentifierade pedofilers pedofili ytterst sällan är känt är dessa individer misskrediabla och kan själva välja om de vill vara öppna med det eller inte. I bloggarna beskrivs just en ständig upplevelse av att behöva hålla pedofilin hemlig och om de stora konsekvenser som skulle kunna följa ifall deras hemlighet kom ut. Så här beskrivs det på Blogg 1:

With all that in mind, now let's turn to a typical pedophile. He knows he must keep his attraction a secret -- if he reveals it he will be hated and ostracized, lose his job, family and social networks. He quite likely hates himself almost as much.

Individerna beskriver alltså en rädsla för att förlora allt om andra skulle få veta att de är pedofiler. Många beskriver även hur rädslan för detta skulle hindra dem för att söka hjälp, vilket personen på Blogg 1 beskriver så här:

Get really depressed for reasons having nothing to do with pedophilia, but not dare see a psychotherapist because how much trust can there be if they have to keep this big part of them hidden?

Det de beskriver är alltså även en rädsla för att berätta om sin pedofil för professionella och att denna upplevelse att vara tvungen att hålla pedofilin hemlig hindrar dem ifrån att söka professionell hjälp.

5.3 Pedofili som en sexuell läggning

På bloggarna beskrivs alltså en tidig upptäckt av pedofili och de som upptäcker det gradvis beskriver det som att pedofilin funnits där innan upptäckten, men att de upptäckte den först när de blev gamla nog för att kunna märka ålderskillnaden. Alla förutom en av individerna som skriver på bloggarna är dessutom rörande överrens om att pedofili bör vara klassat som en läggning och inte som en psykiatrisk diagnos, och den som inte håller med om detta motiverar detta genom att säga en sexuell läggning bör handla om könspreferens och inte ålderspreferens. I Setos (2012) artikel använder sig han av tre jämförelsepunkter för att jämföra pedofili med könsspecifika sexuella

läggningar. Den första jämförelsepunkten är ålder för uppkomsten, där han uppger att många pedofiler, i likhet med andra, könsspecifika sexuella läggningar, rapporterar en tidig uppkomst av sin sexuella läggning till barn (Seto, 2012 s. 233). Den andra jämförelsepunkten är sexuella och romantiska beteenden och även här menar Seto (Ibid) att pedofili har stora likheter med andra sexuella läggningar, då pedofiler i stor utsträckning även får ett emotionellt utbyte från barn. Den sista jämförelsepunkten är varaktighet, och Seto (Ibid) menar även här att pedofili liknar andra sexuella läggningar då pedofili är livslångt och inte går att behandla bort. På Bogg 2 beskrivs anledningen till att pedofili bör klassas som en sexuell läggning såhär:

pedophilia behaves precisely like any other sexual orientation: it begins in childhood, there is often an emotional component to it, it seems to have a biological origin, etc.

Han beskriver alltså, liksom Seto, att ett flertal aspekter av pedofilin beter sig som vilken annan sexuell läggning som helst. På Blogg 3 beskriver en annan individ ytterligare en faktor av pedofili som liknar andra läggningar:

Pedophiles have the exact same ability to develop romantic feelings for children—to *fall in love* with them—as any other person has for the people they're attracted to.

Liksom denna individ beskriver så beskriver majoriteten av individerna på bloggarna att deras attraktion till barn inte endast är av sexuell karaktär, utan även av romantisk. På Blogg 4 beskriver en tredje individ de faktiskt känslorna han kände för en flicka han var attraherad av såhär:

What did I feel for her? When I was around her, my hands would shake, and my heart would race. I would pace around, just to get the energy burned off. Another way to burn off that energy was spoiling her. One time, I gave her an extra quarter or two to help her buy her favorite candy. Why? Because I loved her, and still do. I wanted her to be happy, and I also wanted her to like me. There was also a time when she wanted a fry that I was eating (we were at the pool) and I gave her the whole tray. She was just so beautiful that I had to smother her with kindness. I have long thought that grooming wasn't pre-planned, but rather instinctual on the part of some men who want a partner.

Han beskriver här känslor som liknar de som en vuxen som är förälskad i en annan vuxen förmodligen skulle kunna känna. Han beskriver även, och verkar även erkänna, beteenden som liknar det beteende som är allmänt känt som "grooming", där en vuxen person skapar känslomässiga band med ett barn i syfte att sänka barnets hämningar inför kommande sexuella övergrepp. Även om den här individen alltså verkar erkänna att hans beteende gentemot flickan liknar det vid grooming så beskriver han inte att syftet med beteendet är att sänka hennes hämningar för att kunna begå sexuella övergrepp mot henne, utan att beteendet snarare är en följd av de känslor som han känner för henne. Han beskriver även att han tror att personer i allmänhet som visar grooming-beteende inte gör det medvetet, utan att det är mer ett instinktivt

beteende när man är attraherad av någon.

5.4 Riskfaktorer för pedofiler att begå sexuella övergrepp mot barn

5.4.1 Tankesätt

Individerna på bloggarna beskriver ett tankesätt som de antyder kan leda en pedofil till att begå sexuella övergrepp. Individen på Blogg 1 beskriver en typ av pedofil som riskerar att begå sexuella övergrepp mot barn och som därför bör undvika att vara i närheten av barn överhuvudtaget:

They aren't sure they really did anything wrong, or argue it wasn't really their fault, or don't like the idea that people might judge them negatively for what they did. When I detect such tendencies in people, I am especially likely to advise them to stay away from children.

Sådana förnekande tankar beskrivs av ett flertal individer på bloggarna som en riskfaktor för att begå sexuella övergrepp mot barn. Sådana förnekande tankar tar sig även i uttryck av att individen intalar sig det motsatta, vilket personen bakom Blogg 2 beskriver:

.. pedophilic child molesters (as opposed to situational offenders, who sometimes *do* abuse because they get a thrill from overpowering children) often fool themselves into believing children truly are equals and are able to give meaningful consent. For a pedophilic molester, whose abuse is rooted in actual attraction to the child's form, they may need to delude themselves into thinking such things before they can comfortably have sexual contact a child. All they need is for the child to willingly engage, and for this type of abuser the consent matter is resolved because they believe kids to be equals at least in this regard.

Dessa individer går alltså steget längre och inte bara förnekar att sexuella övergrepp mot barn är fel, utan intalar sig även att det är okej att ha sex med ett barn sålänge det ger sitt samtycke.

5.4.2 Psykisk ohälsa

En annan riskfaktor som beskrivs i bloggarna är pedofili i kombination med andra diagnoser. Individen bakom Blogg 4, som även var den enda som inte beskriver pedofili som en sexuell läggning, beskriver hur han ser på de pedofiler som begår sexuella övergrepp mot barn såhär:

A preferential offender has pedophilic disorder, in a very severe form. They often have some other mental health issue, such as a personality disorder, in addition to pedophilic disorder, but not always. Also, their mental disorder is likely primary, and their pedophilic disorder secondary.

Han beskriver alltså att de som begår sexuella övergrepp mot barn ofta även har andra psykiska problem. Det är också värt att belysa att även om han inte ser pedofili som en sexuell läggning så antyder beskrivningen att han inte heller anser att sexuella övergrepp mot barn är ett direkt resultat av pedofilin, utan snarare ett resultat av andra psykiska problem. Personen bakom bloggen är

diagnoserad med autism och han skriver även om sina egna erfarenheter om pedofili i kombination med sin diagnos där han ett flertal gånger nämner att han själv förmodligen hade begått sexuella övergrepp mot barn om han inte hade fått hjälp:

Manic episodes have many, often very blatant, symptoms. One is hypersexual tendencies, and this can be present in children. If that medicine didn't stop me young, by age 14 or so, I would have been a molester, or some sort of offender. I was already going down that road, but it would have been much worse without the medicine.

Han beskriver även varför han ser autism som en riskfaktor för pedofiler att begå sexuella övergrepp, där han förklarar att autism ofta innebär beteende av besatthet och att autism i kombination av pedofili kan leda till besatthet av vissa barn som individen är attraherad av:

So, how can someone on the spectrum end up arrested? Infatuation for an autistic man is an obsessive feeling. All they think about is the little girl or boy. Some may end up looking them up, and then going to their house. If allowed in out of pity, they may end up molesting the child.

Som jag har berört tidigare beskriver individerna på bloggarna att pedofiler ofta mår dåligt på grund av sin pedofili och på grund av stigmat av det. Att må dåligt psykiskt är även något som beskrivs i bloggarna som en riskfaktor för pedofiler att begå sexuella övergrepp mot barn. På Blogg 3 skriver en individ "Anyone who knows anything about the subject knows that pedophiles who offend often do so when they are at their lowest.". Liksom den här individen går personerna på bloggarna sällan in på närmare beskrivningar av varför dåligt psykiskt mående är en riskfaktor, utan beskriver det mer som en allmän självklarhet att det är större risk att individer begår brott när de mår dåligt.

5.4.3 Riskfaktorer orsakade av stämpling

Som jag skrev i avsnittet om upplevelser av att leva med pedofili så beskriver individerna att de på grund av stigmatiseringen av pedofili måste hålla den hemlig och att de därför hindras både i att söka hjälp och att ha en relation med en vuxen partner. Tannenbaum (1938, s. 20) menar att stämplingen av individer som onda leder till att de blir isolerade och att de tvingas socialisera sig med den grupp individer som definieras som denne. I bloggarna beskriver individerna isolation som en riskfaktor, vilket personen på Blogg 2 beskriver såhär: "Living in isolation is dangerous and actually more likely to cause pedophiles to offend. ". Jag nämde även tidigare beskrivningar av upplevelser av stigmatisering av pedofiler och detta beskrivs på samma blogg även som något som orsakar riskfaktorer, såsom dåligt mående och isolation, för pedofiler:

Anyway, many pedophiles are underground and isolated, vulnerable to temptation—pushing them into a corner where their best option is to identify with the pro-contacter cult is dangerous for society and for children.

Individen beskriver här, precis som Tannenbaum säger, hur stigmatiseringen av pedofiler leder till

att de blir isolerade, vilket ökar risken för att de kommer identifiera sig med individer som anser att det är okej att ha sex med barn eftersom det är där de har chans att bli accepterade.

Som jag har berört tidigare i avnittet om beskrivelser av upplevelser av att leva med pedofili så beskriver individerna på bloggarna att de upplever en stigmatisering där man ser pedofiler som monster som antingen har eller kommer begå sexuella övergrepp mot barn. Enligt Tannenbaum (1938, s. 17) sker en självidentifieringsprocess inom individer när de defineras som onda, där de antar den definition som samhället ger dem och därmed börjar identifiera sig med den grupp denne defineras som. En annan riskfaktor som beskrivs är just att individen identifierar sig med stämplingen av individer som personer som begår sexuella övergrepp mot barn, då de beskriver hur upplevelserna av att vara en tickande bomb, som är orsakad av allmänhetens stämpling av pedofiler, är en riskfaktor i sig. På Blogg 3 beskrivs det såhär:

any pedophiles have self-inflicted doubts about their ability to refrain from acting on their attractions because they have internalized the message that they are destined to do so at some point in their lives. These deeply internalized beliefs are often accompanied by feelings of desperation and *self-loathing*, and often even *suicidal feelings*. Pedophiles have no inherent desire to harm children, and the thought that they will inevitably harm one is distressing to the core. In addition, there is a very real risk that these beliefs turn into a *self-fulfilling prophecy*.

Enligt Tannenbaum (1938, s. 17-18) blir en individ ond när denne defineras som ond och inte blir trodd när denne är god. Det som individen ovan beskriver är att pedofiler internaliserar allmänhetens syn om att de förr eller senare kommer begå sexuella övergrepp mot barn och att denna internaliserade tro slutligen kan leda till att en pedofil gör det, eftersom oavsett om de begår sexuella övergrepp mot barn eller inte så kommer samhället tro att de har gjort det. Såhär beskriver individen bakom Blogg 2 det:

some younger pedophiles may very well internalize that message and may offend because they have come to believe they have no choice

Han beskriver alltså att denna internaliserade tro kan leda till att en pedofil begår sexuella övergrepp mot barn eftersom personen inte tror att denne har något annat val.

5.5 Skyddsfaktorer för pedofiler för att inte begå sexuella övergrepp mot barn

5.5.1 Socialt stöd

Enligt Goffman (1963, s. 40-41) finns det två olika personer som en stigmatiserad person kan få socialt stöd från, där den första är dennes *egna*, som är de individer som bär på samma stigma som personen själv. En skyddsfaktor som beskrivs som det viktigaste för en pedofil när det kommer till

att inte begå sexuella övergrepp mot barn är socialt stöd: "And that support system is the key for any pedophile who wants to stay offense-free.". På många av bloggarna beskriver de just att hemsidan där pedofiler stödjer varandra i att inte begå sexuella övergrepp mot barn är till stor hjälp, det vill säga där de får hjälp från de *egna*. På bloggarna beskrivs detta sociala stöd ofta som nog, men de beskriver att pedofiler med socialt stöd ibland även kan vara i behov av professionell stöd, vilket beskrivs på Blogg 3 såhär:

Peer support through online forums like (...) can be extremely important, and I read testimonies daily about how the support received there has helped improve a pedophile's *self-confidence* in their commitment to never offend. That is not always enough, however, and some pedophiles would greatly benefit from professional mental health support from a good psychologist or psychiatrist, in order to overcome the deeply internalized belief that they will inevitably offend.

Professionellt stöd är även en annan skyddsfaktor som beskrivs i bloggarna och många av individerna har dessutom egna erfarenheter av att ha blivit hjälpta genom professionellt stöd. De andra som Goffman (1963, s. 40-41) menar att stigmatiserade kan få stöd från och är *de visa*, som är *normala* personer som accepterar och känner sympati inför den stigmatiserade, och han menar att professionella ofta kan vara ett exempel på *de visa* (Ibid). Individen på Blogg 4 beskriver betydelsen av professionell hjälp för honom såhär:

But, my therapist slowly convinced me that this girl was never going to be any more than an acquaintance. That I would never be at her house for a sleepover. I had to accept that slowly, but I have accepted that. If it wasn't for my therapist, I might have ended up in prison.

Han beskriver alltså att han utan den professionella hjälpen kanske skulle ha begått sexuella övergrepp och hamnat i fängelse.

5.5.2 Medvetenhet om risksituationer

En annan skyddsfaktor som beskrivs är att vara medveten om sina gränser och att kunna identifiera risksituationer. På Blogg 2 ges följande tips till andra pedofiler som gör ett aktivt val att inte begå sexuella övergrepp mot barn:

Know your limitations – Run through various scenarios in your head and figure out which ones might be a temptation for you. It is best to avoid those situations altogether if you can, but if you can't, make sure you are at least avoiding the points of highest concern.

Han beskriver alltså vikten av att kunna identifiera risksituationer i syfte att kunna undvika att hamna i dessa. En annan skyddsfaktor som beskrivs frekvent är bloggarna är att verkligen förstå att det är fel att begå sexuella övergrepp mot barn, vilket bland annat beskrivs på Blogg 3:

but when it comes to actually sexually molesting children, it is generally as simple as knowing that it is wrong

and that there is a *very high risk* of causing the child *severe harm* for a pedophile to refrain from ever doing so.

Beskrivningen indikerar att pedofiler inte vill göra barn illa och att det därför räcker med att de är medvetna om att de sexuella övergreppen kan skada barnen för att de skall låta bli.

5.5.3 Hitta ett lämpligt sätt att få utlopp för sina sexuella begär

En skyddsfaktor som beskrivs är att få utlopp för sina sexuella begär på ett säkert sätt, vilket personen bakom Blogg 2 beskriver såhär:

Find a safe way to channel your desires – This one is a bit controversial at (...), because some people believe that any time you masturbate to fantasies of children, you are reinforcing bad thought patterns that can lead to abuse. But I have found that masturbation actually reduces my desires as well as my stress, and for me, having a rich fantasy life assures that I have no need to actually offend in real life. For the most part I am sexually fulfilled, so there is zero temptation to act out.

Individen på Blogg 4 förklarar varför det är så viktigt att få utlopp för dessa begär och säger: "But repressed desires explode, and result in offending. That is just a psychological fact.". De beskriver alltså att om pedofiler får utlopp för sina sexuella begär på ett lämpligt sätt kommer de känna sig sexuellt tillfredställda och därmed inte känna något behov av att agera ut sina fantasier på barn. De menar att risken för att en pedofil skall begå sexuella övergrepp mot barn när tillfälle ges, på grund av att det sexuella begären blir för mycket att hantera, elimineras.

5.6 Sammanfattning

Under det här avsnittet avser jag att återkoppla till mitt syfte och frågeställningar genom att göra en sammanfattning av resultatet av analysen. Då jag har velat hålla undersökningen vid i syfte att kunna fånga de självidentifierade pedofilernas perspektiv har valt att låta mitt syfte och mina frågeställningar vara breda. För att kunna ge en fullständig presentation av mitt resultat har jag därför valt att göra en lite längre sammanfattning med utgångspunkt från mitt syfte och mina frågeställningar

Hur beskrivs uppkomsten av pedofilin?

På bloggarna beskrivs uppkomsten av pedofilin dels i hur den upptäcktes och dels i spekulationer om orsaken till att den uppkom. Uppkomsten av pedofilin som de självidentifierade pedofilerna beskrivs liknar uppkomsten av könsspecifika läggningar. Pedofilin beskrivs uppkomma plötsligt eller gradvis i puberteten, där de som upptäcker den gradvis skiljer på själva uppkomsten och på upptäckten och menar att den alltid har funnits där men först blev märkbar när åldersskillnaden

mellan dem själva och de som de var attraherade av blev för stor. De individer vars sexuella attraktion är riktad mot pojkar beskriver upptäckten som en två stegs-process där de först trodde att de var homosexuella.

De beskrivningar av vad de själva tror är orsaken till sin sexuella attraktion till barn består främst i beskrivningar av tidiga sexuella erfarenheter, vilka består av allt i från frivilliga sexuella aktiviteter med jämnåriga till sexuell mobbning och sexuella övergrepp utförda av vuxna. En individ antyder att hans prefererade ålder är direkt kopplad till den ålder han själv var i när hans tidiga sexuella upplevelser skedde. En annan individ är istället tydlig med att påpeka att även om han tror att hans tidiga sexuella upplevelser var en bidragande faktor i hans utveckling av pedofili så är det även andra faktorer i hans liv som sammantaget har lett till att han fick en sexuell attraktion till barn. Dessa spektulationer stödjer den tidigare forskningen som finns på orsaken till pedofili, som menar att pedofili socialiseras genom tidiga sexuella upplevelser som gör att personerna utvecklar en syn på barn som sexuella varelser.

Hur beskrivs det att leva med pedofili?

Upplevelserna av att leva med pedofili som beskrivs i bloggarna består främst av beskrivningar av dåligt mående på grund av pedofilin, samt av upplevelser av stigmatisering av pedofiler som leder till ett flertal negativa konsekvenser för personerna, inklusive en internalisering av synen på pedofiler hos dem.

Det dåliga måendet beskrivs i känslor av självhat, depression, samt självmordstankar och/eller självmordsförsök. De beskriver en ambivalens gentemot sin sexuella attraktion till barn, då de trots sin attraktion fortfarande tycker att sexuella övergrepp mot barn är fel. På bloggarna beskrivs det även att pedofilin, utöver den sexuella attraktionen till barn, innebär en attraktion av romantisk karaktär, samt en vilja att umgås med barn som inte har med den sexuella attraktionen till dem att göra.

Det finns tydliga kopplingar mellan beskrivningarna av upplevelser av stigmatisering av pedofiler och Goffmans teori om stigma, samt med stämplingsteori. På bloggarna beskrivs upplevelser av att de måste hålla pedofilin hemlig på grund av de sociala konsekvenser som skulle kunna komma av att vara öppen med sin sexuella attraktion till barn. Individerna beskriver även svårigheter med att ha relationer med vuxna, dels på grund av en bristande eller helt frånvarande attraktion till vuxna och dels på grund av svårigheterna med att de skulle behöva hålla pedofilin hemlig för en eventuell

partner. På bloggarna beskriver personerna stigmatisering där pedofiler ses som en homogen grupp som även tillskrivs andra negativa attribut, varav ett sådant är att alla pedofiler begår sexuella övergrepp mot barn. De beskriver hur denna stämpling av pedofiler som personer som begår sexuella övergrepp mot barn internaliseras hos dem och gör att de tror att de är tickande bomber som förr eller senare kommer begå sexuella övergrepp mot barn.

Hur beskrivs riskfaktorer?

De riskfaktorer som beskrivs i bloggarna liknar de riskfaktorer som finns för kriminalitet i allmänhet och består av tankesätt som gör sexuella övergrepp mot barn försvarbart, psykisk ohälsa, samt riskfaktorer orsakade av stigmatisering och stämpling av pedofiler.

Det tankesätt som beskrivs som en riskfaktor för pedofiler att begå sexuella övergrepp mot barn är ett tankesätt om barn som lika kapabla till att vara frivilliga deltagare i sexuella aktiviteter som vuxna, samt ett förnekande av den skada sexuella övergrepp kan orsaka. De menar att ett sådant tankesätt kan göra sexuella övergrepp mot barn försvarbart hos en pedofil, som i majoriteten av fallen aldrig skulle vilja skada ett barn, och att denne då kan tillåta sig själv att begå sexuella övergrepp mot barn, som denne uppfattar som frivilliga deltagare.

Psykisk ohälsa i kombination med pedofili beskrivs som en riskfaktor på grund av att det i allmänhet är större risk för att begå brott då. Att må dåligt psykiskt och/eller att ha en annan psykisk diagnos beskrivs i att det ökar brottsbenägenheten och där riskfaktorn är att ha en psykisk diagnos i kombination med pedofili beskrivs risken snarare i den andra diagnosen och inte i pedofilin.

En riskfaktor som beskrivs, som är orsakad av stigmatiseringen av pedofiler och kan liknas vid stämplingsteorin, är internalisering av stämplingen av pedofiler som personer som begår sexuella övergrepp mot barn. Det beskrivs som en riskfaktor där internaliseringen av att alla pedofiler är onda och begår sexuella övergrepp mot barn gör att individen inte tror att denne har något annat val och att det kommer ske förr eller senare. En annan riskfaktor som beskrivs, som är orsakad av stigmatiseringen, är isolation då stigmatiseringen leder till att pedofiler drar sig för att ingå i nära relationer med vuxna, samt från att söka professionell hjälp.

Hur beskrivs skyddsfaktorer?

De skyddsfaktorer som beskrivs är socialt stöd, att vara medveten om risksituationer, samt att få utlopp för sitt sexuella begär på ett lämpligt sätt. Socialt stöd från andra personer, bland annat från andra pedofiler, beskrivs som nyckeln till att inte begå sexuella övergrepp mot barn, men man beskriver även att socialt stöd i form av professionell hjälp ibland kan behövas och som något som är en skyddsfaktor. Att vara medveten om risksituationer beskrivs som en skyddsfaktor då en person med en sådan medvetenhet kan undvika att hamna i situationer som skulle kunna leda till sexuella övergrepp mot ett barn. Slutligen beskriver de att det är en skyddsfaktor att få utlopp för sina sexuella begär, då en sexuellt tillfredställd pedofil inte kommer känna ett behov av att begå sexuella övergrepp mot barn.

Beskrivningar av pedofili som sexuell läggning

Alla förutom en person har beskrivit en önskan om att pedofili skall bli sett som en sexuell läggning istället för en psykiatrisk diagnos. De argumenterar för detta då de vill att pedofiler skall ses som en lika heterogen grupp som andra sexuella läggningar, samt då de anser att pedofili liknar en sexuell läggning i hur det uppkommer och hur det ter sig.

6. Avslutande diskussion

Den studie jag har genomfört har inte varit stor och det går därför inte att dra några större slutsatser av den. Den ger dock intressanta indikationer som jag tycker visar att det krävs mer forskning på området. De beskrivningar av pedofili som jag har funnit på bloggarna tyder på att pedofili möjligtvis borde klassas som en sexuell läggning istället för en psykiatrisk diagnos, då individerna på bloggarna själva skriver att de tycker att pedofili bör klassas som en sexuell läggning och då de beskriver uppkomsten av sin pedofili som liknande uppkomsten av könsspecifika sexuella läggningar. De risk- och skyddsfaktorer som beskrivs kan dessutom kopplas till risk- och skyddsfaktorer för brottslighet i allmänhet snarare än som specifika faktorer kopplade till pedofili och sexuella övergrepp mot barn, vilket ytterligare styrker bilden av pedofili som en sexuell läggning.

Studien har även gett mig insikt i hur det är att leva med ett stigma då individerna beskrev mycket upplevelser av stigmatisering på grund av deras pedofili. Något som är viktigt att uppmärksamma i dessa beskrivningar är dessutom att de beskriver att konsekvenserna av stigmatiseringen av pedofili är en högre risk för att begå sexuella övergrepp mot barn. Detta tyder på att samhället måste förändra sitt förhållningssätt gentemot pedofiler, om inte för pedofilernas skull så i syfte att minska

risken för sexuella övergrepp mot barn.

Det behövs göras ytterligare forskning på självidentifierade pedofiler för att få en ökad kunskap om pedofiler utanför rättssystemet, i syfte att få en mer representativ forskning av pedofili. Det behövs även göras forskning på hurvida pedofili bör vara klassat som en psykiatrisk diagnos eller om det bör erkännas som en sexuell läggning. Att få en mer representativ kunskap om pedofili och att ta reda på om pedofili faktiskt bör klassas som en sexuell läggning eller inte är av stor betydelse för vidare forskning av pedofili, samt för att få en större kunskap om hur man skall hantera pedofili inom hälso- och sjukvården, psykiatrin och kriminalvården.

Bara tanken på att eventuellt erkänna pedofili som en sexuell läggning skulle nog vara stötande för de flesta och jag tror att det kommer av en rädsla för vad som skulle ske i samhället om man började se på pedofili som en sexuell läggning. Skulle pedofiler få samma rättigheter som andra könsspecifika sexuella läggningar? Skulle det bli lagligt för vuxna att ha sex med barn? Jag tycker att det är rätt självklart att det inte finns en möjlighet att detta skulle ske och enligt vad pedofilerna på bloggarna har uppgett så är det inget de vill heller. Än så länge kan vi inte säga om pedofili bör vara klassat som en sexuell läggning eller inte, men jag tycker att det är viktigt att vi håller ett öppet sinne för möjligheten att det kan vara så. Vi måste också hålla ett öppet sinne för att se pedofili för vad det är – en sexuell attraktion till barn som inte nödvändigtvis leder till att personen begår sexuella övergrepp mot barn. Jag tror att om vi kommer till den insikten, och därmed minskar stigmatiseringen av pedofiler, kan vi skapa ett samhälle där pedofiler vågar vara öppna med sin pedofili och vågar söka professionell hjälp, och därmed även skapa ett säkrare samhälle för barn.

7. Referenser

- Andersson, G. & Swärd, H. (2008). Etiska reflektioner. I Meeuwisse, A., Swärd, H. Eliasson-Lappalainen, R. & Jacobsson, K (red). *Forskningsmetodik för socialvetare*. Stockholm: Natur och Kultur. 235-248.
- Becker, H. S. (2006). *Utanför: Avvikandets sociologi*. Lund: Arkiv förlag.
- Blom, B., Morén, S. & Nygren, L. (2013). *Kunskap i socialt arbete*. Stockholm: Natur och Kultur.
- Bryman, A. (2002). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber. Uppl. 1:3.
- Eher, R., Olver, M. E., Heurix, I., Schilling, F. & Rettenberger, M. (2015). Predicting Reoffense in Pedophilic Child Molesters by Clinical Diagnoses and Risk Assessment. I *Law and Human Behavior*, 39:6, 571–580.
- Elliott I. A., Eldridge H. J., Ashfield S. & Beech A. R. (2010). Exploring Risk: Potential Static, Dynamic, Protective and Treatment Factors in the Clinical Histories of Female Sex Offenders. I *Journal of Family Violence*, 25:6, 595-602.
- Goffman, E. (1963). *Stigma: Notes on the management of spoiled identity*. London: Penguin books.
- Hall, R. C.W, & Hall, R. C.W. (2007). A Profile of Pedophilia: Definition, Characteristics of Offenders, Recidivism, Treatment Outcomes, and Forensic Issues. I *Mayo Clin Proc*. 82:4, 457-471.
- Houtepen, J., Sijtsema, J. & Bogaerts, S. (2016). Being Sexually Attracted to Minors: Sexual Development, Coping With Forbidden Feelings, and Relieving Sexual Arousal in Self-Identified Pedophiles, I *Journal of Sex & Marital Therapy*, 42:1, 48-69.
- Hsieh, H-F. & Shannon S. E. (2005). Three Approaches to Qualitative Content Analysis. I *Qualitative Health Research*, 15:9, s. 1277-1288
- Jahnke, S. & Hoyer, J. (2013). Stigmatization of people with pedophilia: A blindspot in stigma research. I *International Journal of Sexual Health*, 25, 169–184

Levin, C. (2008). Att undersöka det sociala – några ingångar. I Meeuwisse, A., Swärd, H. Eliasson-Lappalainen, R. & Jacobsson, K (red). *Forskningsmetodik för socialvetare*. Stockholm: Natur och Kultur. 32-39.

Riksdagen. (2015). *Motion till riksdagen 2015/16:3168*. Hämtat från <http://data.riksdagen.se/fil/0F3C1BA0-5ECF-4647-A55B-826594EA47E2>

Seto, M. C. (2004). Pedophilia and Sexual Offenses Against Children. In *Annual Review of Sex Research*, 15:1, 329-369.

Seto, M. C. (2012). Is Pedophilia a Sexual Orientation?. In *Archives of Sexual Behaviour*, 41, 231–236

Svedin, C.G. (2000). *Sexuella övergrepp mot barn: Orsaker och risker*. Socialstyrelsen. Stockholm: KopieCenter.

Sveningsson, M., Lövheim, M. & Bergquist, M. (2003). *Att fånga nätet: Kvalitativa metoder för internetforskning*. Lund: Studentlitteratur.

Svensson, B. (2012). *De mest hatade – Om pedofiler och andra sexualbrottslingar*. Stockholm: Ordfront.

Svensson, P-G. & Starrin, B. (1996). *Kvalitativa studier i teori och praktik*. Lund: Studentlitteratur.

Tannenbaum, F. (1938). *Crime and the community*. Boston: Ginn and Company.

Thornton, D. (2013). Implications of our developing understanding of risk and protective factors in the treatment of adult male sexual offenders. I *International Journal of Behavioral Consultation and Therapy*. 8:(3-4), 62-65.

Vetenskapsrådet. (1990). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Malmö: Elanders Gotab.